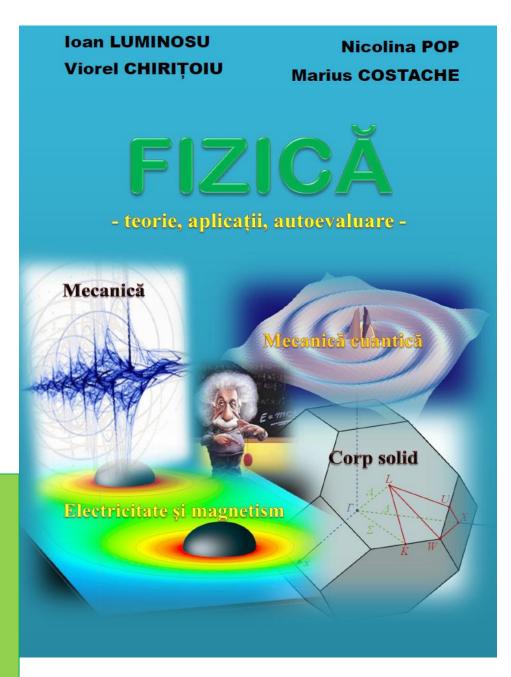
Conf. Dr. Nicolina POP

nicolina.pop@upt.ro
Cabinet C313A

"Viata este precum mersul pe bicicleta. Ca sa iti pastrezi echilibrul, trebuie sa mergi mai departe" (A. Einstein)

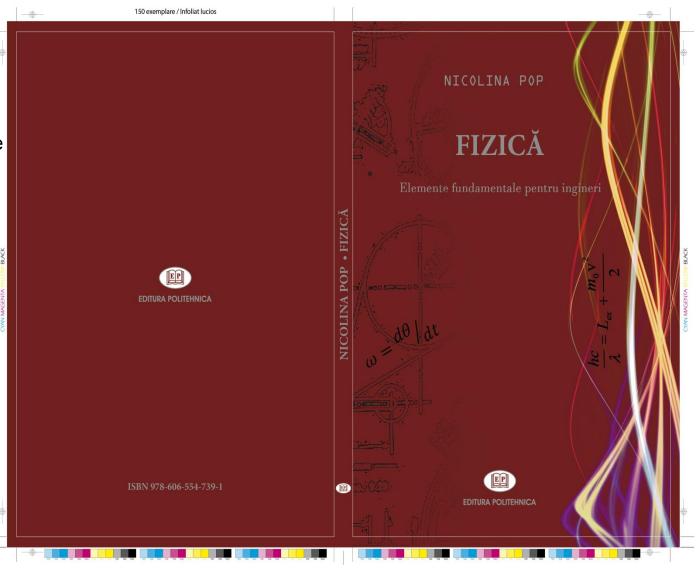
'Orice lege naturală este legea lui Dumnezeu.'

'Oamenii construiesc prea multe ziduri, dar nu destule poduri." (I. Newton)

Fizica- Elemente fundamentale pentru ingineri

Cartea este structurată pe 11 module astfel încat să prezinte succint și gradat, capitolele principale ale fizicii pornind de la mecanica clasică și termodinamică. până la mecanica cuantică și 💈 fizica corpului solid. În fiecare capitol se prezintă noțiunile fizice, fenomenele caracteristice și legile după care se desfășoară acestea. De asemenea, sunt prezentate exemple în care astfel de fenomene se manifestă în situații întâlnite de cititor în viața obișnuită.La sfârșitul fiecărui capitol sunt formulate întrebări care să-l ajute pe cititor la sistematizarea cunoștiințelor acumulate și la o corectă autoevaluare.

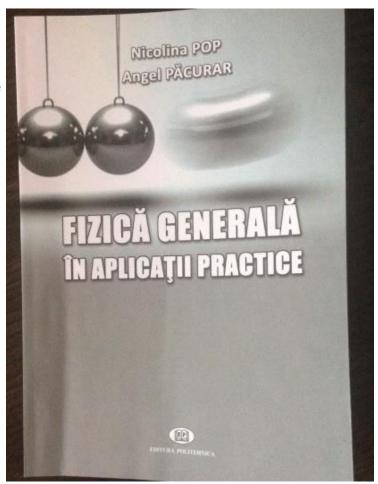

Fizică generală în aplicații practice

Cartea conține 8 capitole în care sunt prezentate metode experimentale pentru studiul cantitativ și calitativ al fenomenelor fizice din mecanică, oscilații, unde, termodinamică și fizică statistică, optică, mecanică cuantică și fizica stării solide.

Temele experimentale propuse se pot efectua cu aparatura existentă la acest moment în laboratoarele de Fizică ale Departamentului Bazele Fizice ale Ingineriei.

Lucrările experimentale expuse în laboratoare sunt concepute și realizate prin efortul a numeroase cadre didactice și tehnicieni de-a lungul timpului și sunt similare ca principiu, celor utilizate în universități de profil din țară și străinătate.

BIBLIOGRAFIE

- Nicolina POP, Fizica- Elemente fundamentale pentru ingineri , Editura Politehnica, Timişoara, 2013.
- ➤ I. LUMINOSU, NICOLINA POP, V. CHIRITOIU, M. COSTACHE, Fizica Teorie, Probleme, Teste, Editura Politehnica, Timişoara, 2010.
- Nicolina POP, Angel PĂCURAR, *Fizică generală în aplicații practice*, Editura Politehnica, Timişoara, 2016.
- Duşan POPOV, Ioan DAMIAN, *Elemente de Fizică generală*, Editura Politehnica, Timişoara, 2001.
- I. Luminosu, *Fizica elemente fundamentale*, Editura Politehnica, 2002.
- E. Luca, Gh. Zet et al. *Fizică generală*, Ed. Did. și Pedag., București, 1981.
- T. Creţu *Fizică generală*, Vol. I şi Vol.II, Ed. Tehnică, Bucureşti, 1984 şi 1986.

Obiectul fizicii. Metode de cercetare în fizică

Fizica este o ştiinţă a naturii care studiază:

- structura materiei
- proprietățile generale ale materiei:- mecanice
 - -termice
 - electromagnetice
 - -atomice
 - -nucleare, etc.

- legile de mişcare ale materiei
- transformările reciproce ale acestor forme de mişcare.
- Metode de cercetare în fizică
- Experienţă → Raţionament
- (Observaţie) ← (Model, teorie)

Principiile directoare ale fizicii

Principiul materialităţii:

- a) existența lumii și a legilor ei este obiectivă
- b) cunoașterea lumii este principial nelimitată.

Principiul cauzalității

- a) fiecare stare din lumea obiectivă este efectul unei cauze;
- b) o stare este reproductibilă prin prisma relaţiei cauză-efect;
- c) dependenţa cauzală este: $[E_1 \rightarrow E_2] \neq [E_2 \rightarrow E_3]$
 - asimetrică:
 - tranzitivă:

$$E_1 \rightarrow E_2 \rightarrow E_3$$

Criteriul adevărului (verificarea prin experiență a concluziilor teoretice)

Perfecţionarea modelului → aproximaţii succesive.

Conceptele fundamentale ale fizicii: particula și unda

În *fizica clasică* (în care **măsurarea** este calea pentru a se putea constata stările de lucruri obiective, care sunt independente de procesul de măsurare):

Particula (corpusculul):

- în orice moment ocupă o pozitie determinată în spaţiu;
- două particule nu se pot afla în acelaşi loc şi în acelaşi timp.

<u>Unda</u>

- ocupă orice punct al spaţiului şi chiar dacă la un moment dat sunt prezente doar într-un punct, ulterior prezenţa lor se manifestă într-un domeniu nepunctual.
- Două sau mai multe unde se pot găsi în același punct și se "suprapun".

Din punct de vedere clasic particula şi unda sunt ireductibile şi necomplementare!

Conceptele fundamentale ale fizicii : particula și unda

În **fizica cuantică** (în care **nu** se poate face o distincţie netă între fenomenul natural şi instrumentul de măsură).

Conceptele de particulă sau undă sunt complementare!

- Fiecare proces poate fi interpretat fie corpuscular, fie ondulatoriu;
- Nu se pot determina simultan toate proprietăţile caracteristice fie pentru particulă, fie pentru undă, cu aceeaşi precizie;
 - Posibilitatea de efectuare a măsurătorilor este limitată;
 - Evenimentele cuantice se supun unor legi probabilistice.

Noțiuni de bază ale fizicii

- Punct material -punctul geometric în care se consideră concentrată întreaga masă a corpului. Este cel mai simplu model mecanic.
- Sistem- o mulţime de puncte materiale
- Stare- " imaginea" unui sistem la un timp dat
- Proces- succesiune de stări în timp
- Mărime -de stare
- de proces
- Legi de stare → depind de t dat (locale)
- - de proces → depind de , "drumul" urmat (globale)
- Relaţii de definiţie
- Teoreme- deduse din legi si relatii de definitie.

Descrierea mărimilor fizice

Mărimile fizice măsurate in anumit loc, la un moment dat sunt reprezentate de numere reale sau de ansambluri de numere reale organizate ca obiecte matematice cum ar fi:

- Scalari (masa, timp, temperatura): m=2kg
- Vectori (forta, viteza)
- Tensori \overrightarrow{F} $F = |\overrightarrow{F}| = 3N$
- Spinori

Descrierea mărimilor fizice

Orice marime fizica poarta dimensiuni fizice care rezulta din modul cum este ea definita sau masurata in raport cu un numar minim de etaloane strict necesare.

In **fizica clasica nerelativista** trebuiesc folosite cel putin trei etaloane pentru: *masă, lungime,timp.* De aceea **dimensiunea fizică D** se exprima ca un produs de puteri ale dimensiunilor fundamentale masa M lungime L si timp T de forma:

$$D = M^{\alpha} L^{\beta} T^{\gamma}$$

Mărimea fizica X in **Sistemul International SI** al unitatilor de masură:

V = vI V I

Mărimi fundamentale din SI

Nr.crt.	Mărime fizică	Simbol	Unitate de măsură (simbol)
1	Lungimea	L	metrul (m)
2	Masa	m	kilogramul (kg)
3	Timpul	t	secunda (s)
4	Temperatura termodinamică	Т	Kelvinul (K)
5	Intensitatea curentului electric	1	Amperul (A)
6	Intensitatea luminoasă	I _L	Candela (cd)
7	Cantitatea de substanță		Molul(mol)

Mărimi suplimentare

- 1. Unghiul plan (radianul)
- 2.Unghiul solid (steradianul)

Mărimi fizice derivate se definesc cu ajutorul altor mărimi fizice (au formulă de definiţie)

Ex: viteza, forța, impulsul, etc.

Unități de măsură tolerate

- **1.***Electron-volt* (eV) $1eV = 1,60219 \cdot 10^{-19} \text{ J}$
- **2.** Unitatea atomică de masă (u.a.m.): $1u = 1,66057 \cdot 10^{-27} kg$

Prefixe standard pentru unități de măsură din SI

Multiplii	Prefix	Unități	Submultiplii	Prefix	Unități
deca	da	10	deci	d	10-1
hecto	h	10 ²	centi	С	10-2
kilo	k	10 ³	mili	m	10-3
mega	M	10 ⁶	micro	μ	10 ⁻⁶
giga	G	10 ⁹	nano	n	10 ⁻⁹
tera	Т	1012	pico	р	10 ⁻¹²
peta	Р	10 ¹⁵	femto	f	10 ⁻¹⁵
exa	E	1018	atto	а	10 ⁻¹⁸

MECANICA CLASICĂ

Capitolele mecanicii:

- Cinematica abordează descrierea mişcării corpurilor;
- Dinamica studiază cauzele mişcării corpurilor;
- Statica are ca obiect echilibrul forţelor ce acţionează asupra unui corp;

MECANICA CLASICĂ Spaţiul şi timpul, sisteme de referinţă

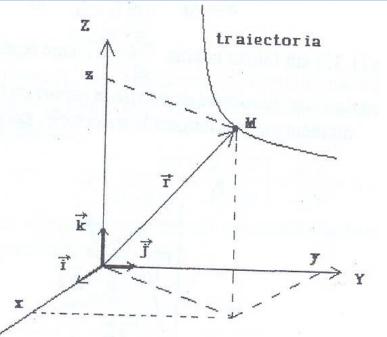
Spaţiul fizic este ocupat de toate corpurile existente în univers, este omogen şi izotrop având structura spaţiului euclidian.

Timpul este absolut și universal, și se scurge monoton de la trecut spre viitor.

Sistemul de referință cuprinde un sistem de axe de coordonate, legat rigid de un corp aflat într-o stare mişcare cunoscută față de alt corp sau sistem de corpuri, care împreună cu un ceas legat de sistemul de coordonate, indică poziția corpurilor în spațiu și timp.

Indicarea **stării de mișcare** sau de **repaus** a unui corp are sens numai în raport cu un sistem de referință dat.

MECANICA CLASICĂ Traiectorie. *Vectorul de poziție*

Traiectoria punctului material reprezintă locul geometric al pozițiilor succesive ale punctului material în raport cu sistemul de referință ales.

Distanţa reprezintă lungimea totală a traiectoriei, fiind întotdeauna un scalar pozitiv.

Vectorul de poziție este un vector cu originea în originea sistemului de coordonate și vârful în punctul în care se află corpul:

$$\vec{r}(t) = x(t)\vec{i} + y(t)\vec{j} + z(t)\vec{k}$$

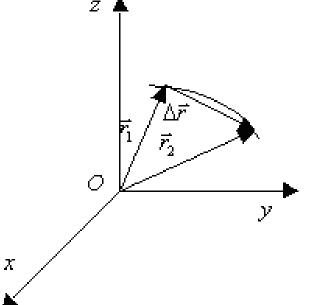
x, y, z – proiecţiile vectorului pe axe

versorii axelor:

$$|\vec{i}| = |\vec{j}|, = |\vec{k}| = 1; \quad \vec{i} \cdot \vec{i} = \vec{j} \cdot \vec{j} = \vec{k} \cdot \vec{k} = 1; \quad \vec{i} \cdot \vec{j} = \vec{j} \cdot \vec{k} = \vec{k} \cdot \vec{i} = 0$$

MECANICA CLASICĂ Cinematica

Vectorul deplasare descrie modificarea poziției punctului material în decursul mișcării:

$$\Delta \vec{r} = \vec{r}_2 - \vec{r}_1$$

Viteza medie a punctului material reprezintă raportul dintre deplasare şi intervalul de timp în care a fost efectuată aceasta(deplasarea efectuată în unitatea de timp):

$$\vec{\mathbf{v}}_m = \frac{\Delta \vec{r}}{\Delta t}$$

Este o mărime fizică vectorială!

Unitatea de măsură în SI:
$$[v]_{SI} = 1\frac{m}{s}$$

MECANICA CLASICĂ Cinematica

Viteza momentană reprezintă vitezei punctului material la un moment dat:

$$\vec{\mathbf{v}} = \lim_{\Delta t \to o} \frac{\Delta \vec{r}}{\Delta t} = \frac{d\vec{r}}{dt} = \dot{\vec{r}}$$

$$\vec{\mathbf{v}} = \dot{\vec{r}} = \dot{x}\dot{\vec{i}} + \dot{y}\dot{\vec{j}} + \dot{z}\dot{\vec{k}} = \mathbf{v}_x\dot{\vec{i}} + \mathbf{v}_y\dot{\vec{j}} + \mathbf{v}_z\dot{\vec{k}}$$

MECANICA CLASICA Cinematica

Accelerația reprezintă variația vitezei punctului material în unitatea de timp:

Accelerația medie: $\vec{a}_m = \frac{\Delta \vec{v}}{\Delta t}$ Este o mărime fizică vectorială!

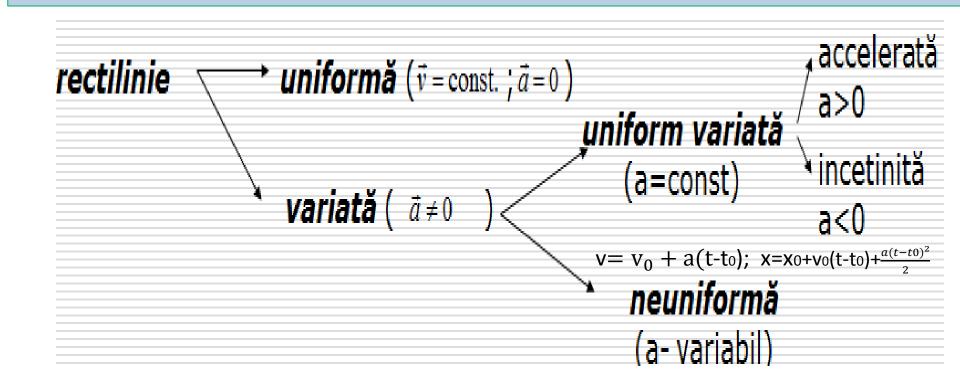
$$\vec{a}_m = \frac{\Delta \vec{v}}{\Delta t}$$

Accelerația momentana:

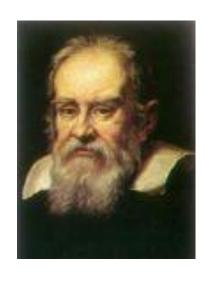
$$[a]_{SI} = 1 \frac{\mathrm{m}}{\mathrm{s}^2}$$

$$\vec{a} = \lim_{\Delta t \to o} \frac{\Delta \vec{v}}{\Delta t} = \frac{d\vec{v}}{dt} = \frac{d^2 \vec{r}}{dt^2} = \vec{x}\vec{i} + \vec{y}\vec{j} + \vec{z}\vec{k} = a_x \vec{i} + a_y \vec{j} + a_z \vec{k}$$

Clasificarea mişcărilor punctului material

MECANICĂ CLASICĂ

Sir Isaac NEWTON (1643-1727)

• Trei Principii

• Legea atracţiei universale

Galileo Galilei (1564 – 1642) "Philosophiae Naturalis Principia Mathematica" Principiul inerţiei (1632):

- "A body moving on a level surface will continue in the same
- direction at constant speed unless disturbed."

Principiile mecanicii newtoniene

I. Principiul inerției sau prima lege a dinamicii

Enunţ: Orice corp asupra căruia nu acţionează alt corp îşi păstrează starea de mişcare rectilinie şi uniformă sau de repaus relativ.

Mişcarea unui corp asupra căruia nu acţionează un alt corp se numeşte *mişcare inerţială*. Fiecare mişcare mecanică este **relativă**, deoarece caracterul mişcării depinde de sistemul de referinţă ales.

Inerţia (= "lene") este tendinţa unui corp de a-şi păstra starea de repaus sau de mişcare rectilinie şi uniformă atâta timp cât asupra sa nu acţionează o forţă netă care să-i modifice această stare.

Masa: - mărime fizică scalară

- măsură a cantității de substanță conținută de corp
 - caracterizează inerția unui corp

Principiile mecanicii newtoniene

II. Principiul forței sau a doua lege a dinamicii

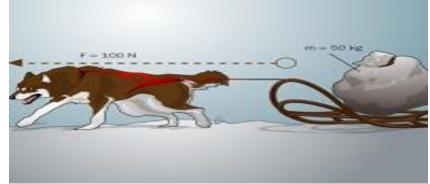
O forță care acționează asupra unui corp îi imprimă acestuia o accelerație proporțională cu forța și invers proporțională cu masa corpului.

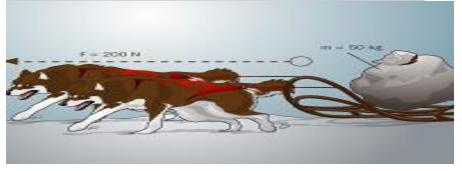
$$\vec{a} = \frac{\vec{F}}{m}$$

$$\vec{F} = m\vec{a} = m\ddot{\vec{r}}$$

$$[F]_{SI} = 1N$$
 $1 N = 1 kg \frac{m}{s^2}$

1 Newton reprezintă forța care, aplicată asupra unui corp cu masa de 1 kg îi imprimă o accelerație de 1 m/s².

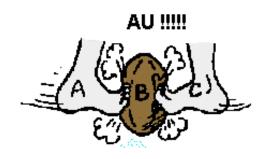

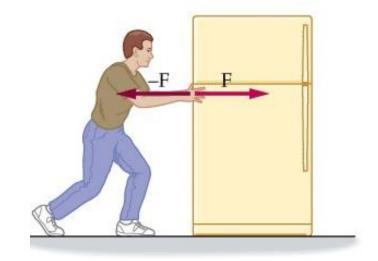
Principiile mecanicii newtoniene

III. Principiul acţiunii şi reacţiunii sau legea a treia a dinamicii

Enunţ: Dacă un corp acţionează asupra altuia cu o forţă, cel de al doilea va acţiona asupra celui dintâi cu o forţă egală în modul şi opusă:

$$\vec{F}_{12} = -\vec{F}_{21}$$

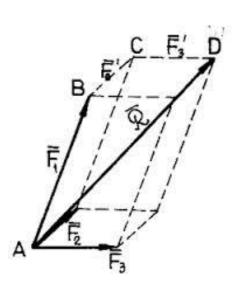

Principiile mecanicii clasice

IV. Principiul independenței acțiunii forțelor

Fiecare dintre forţele la care este supus un corp acţionează independent de celelalte forţe aplicate.

Din acest principiu rezultă posibilitatea înlocuirii unui ansamblu de forțe acționând asupra unui corp, printr-o *rezultantă:*

$$\vec{R} = \sum_{i=1}^{n} \vec{F}_i$$

$$\vec{F_1} - m\vec{a}_1$$

$$\vec{F_2} - m\vec{a}_2$$

$$\vec{F_n} = m\vec{a}_n$$

$$\vec{R} = m\vec{a}$$

$$\vec{a} = \overline{a_1} + \overline{a_2} + \dots + \overline{a_n}$$

$$\vec{a} = \sum_{i=1}^{n} \overline{a_i}$$

TIPURI DE FORTE GREUTATEA

Greutatea reprezintă forța cu care un cîmp gravitațional acționează asupra unui corp de masă m:

$$\vec{G} = m \cdot \vec{g}$$

Mărimea g reprezintă accelerație gravitațională și are valoarea:

$$g=9,832 \text{ m/s}^2 \text{ (la Poli)}$$

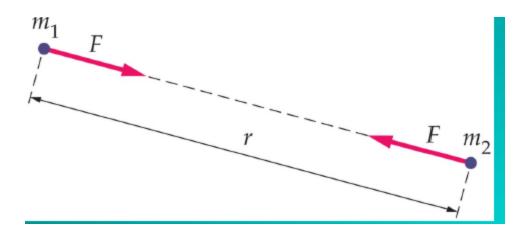
 $g = 9,780 \text{ m/s}^2 \text{ (la Ecuator)}$

TIPURI DE FORTE Forța de atracție gravitațională

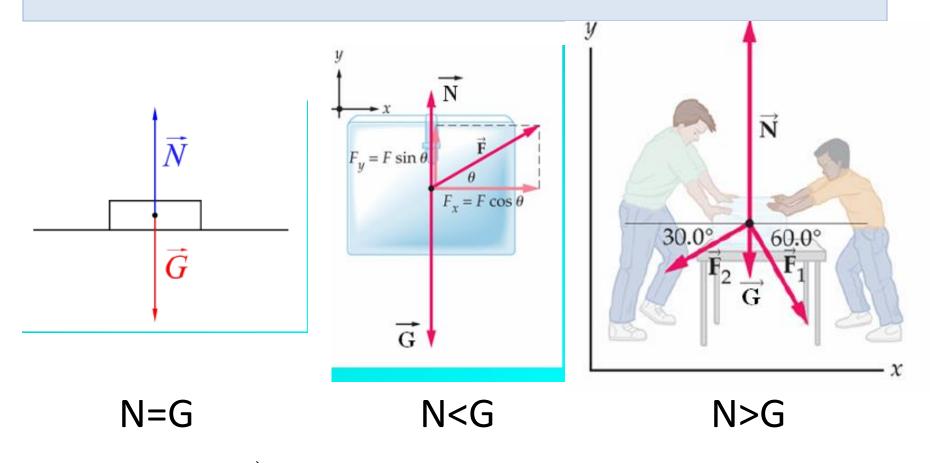
Forța de atracție gravitațională dintre două corpuri de mase m_1 și m_2 de dimensiuni mici în comparație cu distanța r dintre centrele lor se exprimă prin:

$$F = K \frac{m_1 \cdot m_2}{r^2}$$

unde $K=6,673 \cdot 10^{-11} \ N \cdot m^2/kg^2$ reprezintă constanta atracției universale

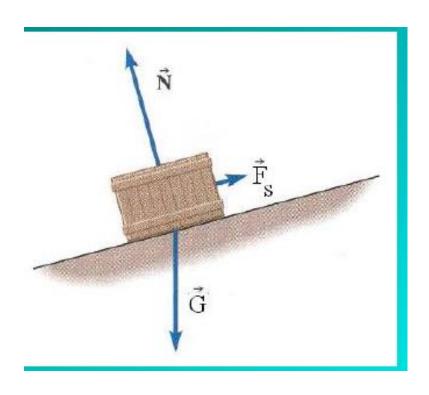

TIPURI DE FORTE: FORȚA NORMALĂ

Forța normală \overrightarrow{N} reprezintă forța pe care o suprafață o exercită asupra unui corp cu care se află în contact și este întotdeauna perpendiculară (normală) pe suprafața de contact.

TIPURI DE FORTE FORȚA DE FRECARE STATICĂ

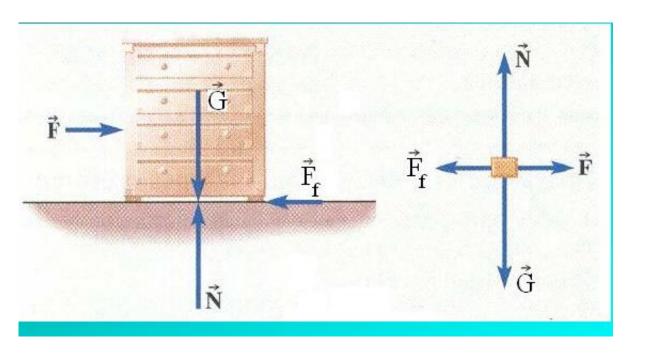

- se opune deplasării relative a celor două suprafeţe în contact
- poate lua valori cuprinse în intervalul:

$$0 \le F_S \le \mu_S N$$

- μ_s este coeficientul de frecare.
- nu depinde de aria suprafeţei de contact;
- are direcţia paralelă cu suprafaţa de contact şi sens contrar tendinţei de mişcare.

TIPURI DE FORTE FORȚA DE FRECARE CINETICĂ

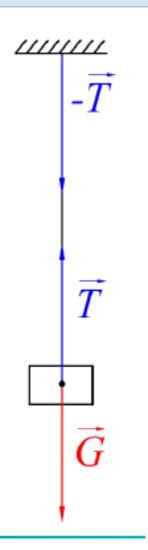
 este proporţională cu forţa normală:

$$F_c = \mu_c N$$
$$\mu_S > \mu_c$$

- nu depinde de aria suprafeţei de contact;
- are direcţia paralelă cu suprafaţa de contact şi sens contrar tendinţei de mişcare

Sistem ABS: roţi blocate – frecare statică roţi în mişcare – frecare cinetică

TIPURI DE FORTE FORȚA DE TENSIUNE ÎN FIR

Forța de tensiune în fir \vec{T} reprezintă forța cu care fiecare segment din fir acționează asupra segmentului adiacent, are direcția firului.

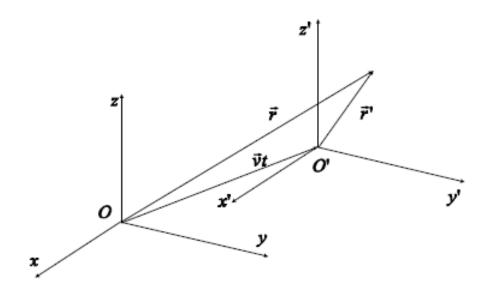
MECANICĂ CLASICĂ

Transformările Galilei

$$egin{array}{lll} t & = & t' \ ec{r} & = & ec{r} \ ' + ec{v}t \end{array}$$

$$\frac{d\vec{r}}{dt} = \frac{d\vec{r}'}{dt} + \vec{v}$$
$$\vec{u} = \vec{u}' + \vec{v}$$

$$\vec{a} = \vec{a}'$$

Legile mecanicii sunt invariante la transformările Galilei.